

første vil jeg gerne sige, at jeg ganske kan slutte mig til de Udtalelser, som mit Partis Ordfører (L. Rasmussen) fremsatte, der jo formede sig som en Henstilling til den højtærede Landbrugsminister om at ville yde disse 9—10 Husmænd i Skanderborg Amt Tilskud efter de i Fjor gældende Regler. Jeg forstod det saaledes, at den højtærede Landbrugsminister i Finansudvalget havde stillet sig velvilligt overfor denne Henstilling, og jeg haaber altsaa, at dette Tilskud maa blive udbetalt i Henhold til de Regler, som var gældende i Fjor, da de paagældende Husmænd har paabegyndt og fuldendt Byggearbejder under den Forudsætning, at de maatte faa Tilskud i Henhold til disse Regler. Hvad det andet Samraad angaar, nemlig om Statsskovarbejdernes Lønforhold, vil jeg gerne bede det høje Ting om Undskyldning for, at jeg etter maa tale om dette Spørgsmaal. Jeg antager, at det i Finansudvalget ikke har været noget behageligt igen at skulle beskæftige sig med denne Sag, og det er heller ikke noget behageligt for mig igen at skulle tale om dette Spørgsmaal; men som Forholdene har artet sig i den Tid, der er gaaet, siden vi sidst talte om Sagen, nemlig ved Finanslovens anden Behandling, ser jeg mig nødsaget til igen at omtale dette Spørgsmaal.

Mit Partis Ordfører udtalte, at den højtærede Landbrugsminister under Behandlingen af Sagen i Finansudvalget havde ladet skinne igennem den Opfattelse, at under den tidligere Landbrugsminister havde Skovarbejderne faaet Lov til at faa, hvad de krævede. Mit Partis Ordfører udtalte i den Anledning, at saa havde de været ret beskedne i deres Krav. Heri kan jeg give ham Ret, idet det viser sig, at de, da de var oppe paa den højeste Timeløn, nemlig 138½ Ø., dog var ca. 25 Ø. under den Timeløn, som i øvrigt var gældende for Arbejdsmændene. Jeg har om denne Sag søgt Oplysning hos den Part, som særlig maa høres i dette Spørgsmaal, nemlig Dansk Arbejdsmandsforbund, og jeg vilde gerne paa Grundlag af de Oplysninger, jeg har skaffet mig der, redegøre for, hvorledes Lønreduktionen er foregaaet i de sidste 8 Maaneder for disse Arbejdere, som her er Tale om, Arbejderne i Statsskovene. Den 31. August 1921 var Timelønnen 138½ Øre. Saa kom den ved Dyrtidsreguleringen den 1. September 1921 foretagne Lønreduktion paa 13 Ø., og vi kom da ned til 125½ Ø. Ved Overenskomstens Udløb den 1. Oktober 1912 reducerede Landbrugsministeriet eller Statsskovvæsenet under Protest fra Organisationens Timelønnen med 32½ Ø. og

kom saaledes ned til 93 Ø. Senere er der, som allerede oplyst, af de private Skovejere ført Forhandlinger med Arbejdsmændenes Organisation om nye Timeløns- og Akkord-satser for Skovarbejderne. Under et stærkt Pres maatte Organisationen gaa ind paa en Reduktion, idet de private Skovejere erklærede, at saafremt man ikke vilde gaa ind paa denne Reduktion, vilde de standse alt Skovarbejde, da der under Krigssituationen var foretaget en saa stærk Skovning, at man vilde finde det fuldt forsvarligt helt at standse Skovarbejdet. Under dette Pres gik Arbejdernes Organisation ind paa at faa Timelønnen reduceret til 75 Ø., og samtidig blev Akkordprisen reduceret med 14 pCt.

Saa snart det var sket, meldte Statsskovvæsenet sig og erklærede, at nu skulde Timelønnen for Arbejderne i Statsskovene ogsaa nedbringes til 75 Ø. Man havde altsaa ventet, indtil Godsejerne ved denne stærke Pression overfor Arbejderne med Truselen om, at alt Skovarbejde vilde standse, havde fuldført Værket og foretaget Lønreduktionen; saa meldte Statsskovvæsenet sig og indkasserede den Gevinst, der var opnaaet, og sagde: Saa betaler vi heller ikke mere end 75 Ø. Og man gik endnu videre, thi medens de private Skovejere havde nøjedes med at reducere Akkordpriserne med 14 pCt., reducerede Statsskovvæsenet dem med 20 pCt. Det blev gjort uden Forhandling med Arbejdernes Organisationer. Man har i Virkeligheden ikke, siden Ole Hansen var Landbrugsminister, set en lignende Hensynsløshed overfor Arbejderne: at man uden at søge nogen som helst Forhandling med de Arbejdere, for hvem Lønreduktionen skulde gælde, ved et Magtbud har nedsat disse Lønninger, saavel Timelønnen som Akkordpriserne, efter Forgodtbefindende. I Løbet af de 8 Maaneder fra 1. September i Fjor er Timelønnen for disse Skovarbejdere blevet nedsat fra 138½ til 75 Ø., altsaa reduceret med 63½ Ø., det vil sige mellem 45 og 50 pCt. Noget lignende kender man saa vidt mig bekendt ikke indenfor de private Arbejdsgiveres Kredse.

Nu vil den højtærede Minister maaske, saaledes som han gjorde, da Sagen sidst var til Behandling, udtale den Formening, at det spiller ikke saa stor en Rolle med Timelønnen, fordi det meste Arbejde i Statsskovene foregaaer som Akkordarbejde. Jeg har herom søgt Oplysning hos Arbejdernes Organisation, og de har, saa godt de har kunnet, givet Oplysning om, hvorledes de reducerede Akkordpriser vil stille